

csörög a Pannon GSM

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémákat, észrevételeiket, tapasztalataikat ezen a héten N. Rác Judittal oszthatják meg. Újságíró munkatársunk munkanapokon reggel 8 és 10 óra között, vasárnap 14 és 15 óra között várja hívásaikat a 06-20-432-663-as rádiótelefonszámon. Elvesztett tárgyakat kereső olvasóink hirdetésben tehetik közzé mondandójukat, a talált tárgyakról szóló bejelentéseket továbbra is közöljük telefonos rovatunkban. Hirdetésfelvétel 8 és 10 óra között a Sajtóházban.

Gaz. Az újszegedi vasútállomáshoz vezető gyalogjárda gazosságát tette szóvá Kőrffy András. Olvasóink szerint a bozótta is benőtt, járhatatlan út miatt – biztonságukat veszélyeztetve – közlekednek a gyalogosok.

Katonakönyv. R. T. édesanyja szeretne segítségünkkel köszönetet mondani annak az embernek, aki fia elvesztett katonakönyvét visszaküldte.

Forgalmi rend(etlenség). B. T. a Mars téri piac forgalmi rendjének visszaságaira hívná fel az illetékesek figyelmét. Véleménye szerint ott is gondoskodni kellene az emberek és a járművek biztonságáról.

Zsebesek. Hetvenéves nénit károsítottak meg – a

222-111: jól sikerült „próbaüzem”

Ötös alá a Délmagyarnak

● Munkatársunktól
Egylőre csak két hétig – egy előfizetői akció kapcsán – élt lapunk legújabb, ám gyorsan népszerűsítő lett rovata, a „Hívja a 222-111-et”. Az ASK FOR Piac- és Közvéleménykutató társaság az elmúlt napokban több mint száz olvasónk körében végzett vizsgálatából azonban az derül ki, hogy legújabb kezdeményezésünket „ötös alá”-ra osztályozták olvasóink. Egy ilyen jegynek természetesen nemcsak a diákok, de mi is örülünk.

A válaszadók 74 százaléka két heti működés után is jól ismerte új rovatunkat. A közvélemény-kutatók felmérése nyomán az is kiderült, hogy elsősorban a Belvárosban és a hagyományos polgári lakásokban élők ismerkedtek meg hamar új rovatunkkal. Azonban a panelben élőknek is közel 70 százaléka „vette a lapot”.

Olvasóink döntő többsége azért kedvelte meg ilyen hamar új szolgáltatásunkat, mert közérdekű problémáikra sikeresen kerestünk választ. Sokan azért „ragadtak” telefonkagylót, mert úgy érezték, jó lenne, ha meghallgatná őket valaki. Úgy tűnik, ez sikerült is, hiszen döntő többségében 4-es, 5-ös osztályzatot kaptunk olvasóinktól. A statisztikai átlag 4,16, ami igen csak jó jegynek számít.

Hasonlóan sikeresnek tűnik kezdeményezésünk az olvasottság szempontjából. A megkérdezettek 55 százaléka az e témakörben megjelent írásokat teljes egészében figyelemmel kísérte, 35 százaléka a 222-111-es rovat írásainak nagyján „araszolt végig”. Mindössze a választ adók 2 és fél százaléka nyilatkozott úgy, hogy nem olvasta el az e témakörben megjelent cikkeket.

délelőtti órákban – a Kárász utcán „dolgozó” női zsebesek. Míg egyikük kérdezett valamit az idős hölgytől, a másik kettő kiemelte táskájából a pénztárcát: hatezer forinttal. Lánya azt kérdezi: hol marad ma az emberség, hiszen édesanyja segélykérésére senki sem akadályozta meg a tolvajok távozását? Ezért jó lenne, ha rendszeresen járőrözne rendőr a város e nagyforgalmú utcáján.

Gázvezetés. Ásotthalmi olvasók érdeklődnek az iránt, hogy miért kell nekik – más településen élőkkel ellentétben – háromszoros díjjal hozzájárulni a gázbe-kötési beruházáshoz?

Vadaspark: a kedvenc

Figyelő szurikáták: új közönségkedvencek a láthatáron. (Fotó: Somogyi Károlyné)

A közönségcsalogató kedvenceknek és a különleges bemutatóknak is köszönhető, hogy a nyári esős hétvégék ellenére sem csökkent jelentősen a Szegedi Vadaspark látogatottsága. Az idei évben eddig közel 80 ezren jártak városunk állatkertjében.

Örvendtesen gyarapodott az idei esztendőben a Szegedi Vadaspark. Nemcsak az állatok, de létesítmények tekintetében is szembetűnő a változás. Nehéz is lenne mindent felsorolni, ezen az sem könnyítene, ha csak a közönség kedvenc helyeit említjük meg. A sziklákon randalfrozó, örökmozgó szurikáták, a különleges ritkaságnak számító vörös pandák, vagy éppen a frissen épült majomsziget, mind-mind dobogós lehetne

egy képzeletbeli közönség-szavazáson.

A hétfői vadasparki sétákon például a majomszigeten vidáman hancúrozó gibbonok etetése felért egy cirkuszi produkcióval. Amikor a hosszúkarú fekete majmocska ragaszkodva kapaszkodott gondozójába, több látogatóból is kibuggyant a kérdés: nem lehetne megszimogatni az állatot? Talán maguk sem gondolták, hogy erre rövidesen lehetőség nyílik, hiszen bármelyik héten megérkezhetnek a mókusmajmok, a majomerdőben pedig az emberek szabadon járnak-kelhetnek a kis állatok között. Tavasszal sokan küldték adójuk 1 százalékát a Vadasparknak, többek között ebből a summából készül el rövidesen az ún. simogató állatkerti rész.

Jelenleg 90 faj, mintegy 500 egyede él a természet-

hez hasonlító körülmények között a város határában. A közönségcsalogató kedvenceknek és a különleges bemutatóknak is köszönhető, hogy a nyári esős hétvégék ellenére sem csökkent az állatkert látogatottsága. Igaz, nem teljesen elégedett Egyházi István, a Szegedi Vadaspark igazgatója, amikor a statisztikát mutatja, szerettek volna idén ugyanis 10 százalékos növekedést elérni. Elkészültek az új bemutatók, a fontosabb szegedi kereszteszódésekbe kikerült a sárga „Zoo” táblák, ám az időjárás nem kedvezett a kirándulásoknak. Jellemző, hogy a melegebb és kevésbé esős augusztusban már bejött a tervezett növekedés. A nyárvégi gyorsmérés szerint közel 40 ezer felnőtt, s ugyanennyi gyermek látogatott el az állatkertbe. A gyerekek fele csoporttal jött, hiszen ma már

gyakori, hogy a Szegedre osztálykirándulásra érkező osztályok a megnézendő nevezetességek sorába felveszik a Vadasparkot is.

A közönség jelentős mértékben hozzájárul a bevételekhez, ugyanis a 27 közalkalmazottat foglalkoztató intézmény 20 milliós városi támogatása mellett 10 milliós összeget termel ki önerőből. A szponzorálás ugyan nem nevezhető általánosnak, de több cég is segíti az új bemutató területek elkészítését. Az ősz beköszön-tével csak a hétköznapi délutánok válnak csendesebbé a Vadasparkban, szeptemberben újra elkezd üzemelni a Zoo-iskola. A nagyközönség előtt november 17-én zár be az intézmény, addig érdemes kihasználni a vénasszonyok nyarát, s egy kiadós sétát tenni a jó erdei levegőn.

T. V.

Rókusi orgonaest Mexikói előadó a JATE-n

● Munkatársunktól
A Rókusi orgonaestek őszi koncertsorozatában a Szeged-Rókusi katolikus templomban szeptember 17-én 19 órakor Steffen Markus Schlandt brassói orgonaművész lép fel magyarországi bemutatkozó hangversenyen.

Az est közreműködője Lőrincz László blockflöteművész. Műsoron Händel, Franck, Liszt és van Eyck művei mellett szegedi bemutatóként elhangzik Jehan Alain Három tánc című 1937–39 között keletkezett orgonakompozíciója. A belépés díjtalan.

● DM-információ
Adolfo Arrioja mexikói városi professzor két előadást tart ma, 17-én a József Attila Tudományegyetemen. Délelőtt 9 órakor a Bölcsészettudományi Kar tanácstermében „Habsburg Miksa,

Mexikó császára”, délután 2 órakor a Jogtudományi Kar tanácstermében pedig „A mexikói választási törvény alkotmányos alapjai, 1997-2000” című előadását hallgathatják meg az érdeklődők.

Néhány hónapja piti tolvajlásnak voltam tanúja. A közeli áruházban történt, egy férfi előttem sört lopott. Egy üveg sör, nem több. Ellenszenves és nagyhangú, szinte mindig részeg alak, jól ismertem. Mielőtt a pénztárhoz ért volna, a szatyrába rakott a négy flaskából egyet. Egészen nyíltan csinálta, most is részeg volt. Azóta sem tudom, helyesen cselekedtem-e; mert miután én kerültem sorra fizetésnél, szóltam a pénztáros hölgynek. Ingerülten bámult a férfi után, aki már messze járt.

Gyerekkoromban én is loptam. Sportszeletet emeltem el a boltból, ma is említek a vacogtató félelemre, ahogy a kijárat felé tartottam, s az öröme, hogy nem buktam le. Készen csentem még eztán, egyetlen kivétellel – úgy válasszoltak, ismét szívesen telefonálnának nekünk.

Ígérjük, lesz rá módjuk!

Lopni

vesebbet adózik, mint az szabályszerű lenne, úgy voltaképpen a számlát egyenlíti ki. Csakhogy. Van akinek bőven akad alkalma lopni. Mások egyszerűen híján vannak ezeknek a lehetőségeknek. S ráadásul többnyire azokat lopják meg, akiknek egyébként sincs alkalma lopni. Az pedig megint csak kérdés, hogy azok, akiknek nincs alkalma lopni, lopnának-e, ha lenne rá alkalmuk. Ha majd megírják ez utóbbi tíz esztendő történetét, a szolidan erjedő nyolcvanas évek végét és a magából kiforduló, gátlástalan kilencvenes éveket, akkor nyilván a nagy rablások történetét fogják megírni. A demokrácia első néhány éve a szorgos törvényalkotás, és a grandiózus szemfényvesztés

jegyében telt. Kétséges, mehetett volna-e másként. Irodalmárok epedve várják az új magyar kulcsregény megszületését. Olyan művet várnak, amely hű tükre lesz a kornak, tele piti tolvajjal és nagy rablóval, s egyáltalán, a lopás metafizikájával. Nincs az a dolog a világon, amit el ne lehetne lopni. Szerelem, pénz, Isten, ország, minden ellopható.

Néhány hete betörték a lépcsőházunkba. Fölfestítették a kerékpártároló ajtaját, s elvittek néhány igen drága kerékpárt, de még gyerekeket is. A sokadik ilyen betörés volt a környéken. Az én jó kis kerékpárom kint álldógált a lépcsőházban, lezáratlanul. Ott is hagyták. Igaz, nem új jószág, még a múlt rendszerben vettem.

Ször Enno